

[1972 டிசம்பர் 14]

I have further received messages from the Deputy Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence of the Council :—

1. The Tamil Nadu District Police (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 52 of 1972).

2. The Tamil Nadu Land Reforms (Fixation of Ceiling on Land) Sixth Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 43 of 1972).

3. The Tamil Nadu Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Amendment Bill, 1972 (L.A. Bill No. 44 of 1972).

4. The Indian Stamps (Tamil Nadu Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 45 of 1972).

5. The Tamil Nadu District Municipalities (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 47 of 1972).

6. The Madras City Municipal Corporation and Madurai City Municipal Corporation (Amendment) Bill 1972 (L.A. Bill No. 48 of 1972).

7. The Mettur Township, Courtallam Township and Bhavani-sagar Township (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 49 of 1972).

3. கவன ஈர்ப்பு.

MR. CHAIRMAN: The Call-Attention Notice given by Thiru V. Isvarmurti is postponed to 15th December 1972.

4. அரசினர் தீர்மானம்.

அலுவல் வரிசையில் மாறுதல்குறித்து

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That under rule 21 (3) of the Council Rules, items (2) to (7) of item IV—Government Bills be taken up before item III—Discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for the year 1972-73.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That under rule 21(3) of the Council Rules, items (2) to (7) of item IV—Government Bills be taken up before item III—Discussion on the Second Supplementary Statement of Expenditure for the year 1972-73.”

The motion was put and carried.

1972 டிசம்பர் 14]

5. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்.

(1) தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு விவசாய வருமான வரி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 37/72)

மாண்புமிகு திரு. ப..உ. சண்முகம் : மேலவைத் தலைவரவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாய வருமானவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/72) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

இந்தச் சட்ட வரைவு 1972-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 19-ஆம் தேதி சட்டமன்றப் பேரவையில் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு அம்மன்ற ஆய்வுக்குழுவின் விரிவான கூர்ந்தாய்வுக்கு விடப்பட்டது. இந்தச் சட்ட வரைவைப் பரிசீலனை செய்வதற்கென நியமிக்கப்பட்ட அம்மன்ற ஆய்வுக் குழு, இம்மேலவை உறுப்பினர்களில் எண்மரை அக்குழுவின் விவாதங்களில் கலந்துகொள்ளுமாறு அழைப்பு விடுத்தது.

அந்த ஆய்வுக் குழு நான்கு முறை கூடியது. பதிவாகிய சாட்சியத்தையும், எழுத்து மூலமான பல்வேறு முறையீடுகளையும் கருதிப் பார்த்து பிறகு, அக்குழு விவாதங்கள் நடத்தி, அக்குழு உறுப்பினர்கள் ஒரு மனதாக எடுத்த தீர்மானங்களுக்கிணங்க, இந்தச் சட்ட வரைவை மீண்டும் திருத்தி வரைவதென்று முடிவெடுத்தது. ஆய்வுக் குழுவால் திருத்திய படியுள்ள இந்தச் சட்ட வரைவின் முக்கிய கூறுகளை இப்போது விவரிக்கிறேன்.

ஆய்வுக் குழுவால் திருத்தப்பட்ட இந்தச் சட்ட வரைவின் 2-வது பகுதி, சாதாரண ஏக்கர் “ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராக” மாற்றப்படுவது தொடர்பாகக் கூடுதலான சலுகைகள் வழங்குவதற்கு வகை செய்கிறது. அவை:

(1) தற்போதுள்ள சட்டத்தில் பாக்கு பயிரிடப்படும் 1/6 ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமானது என்று இருப்பதற்கு மாறாக, 1/3 ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமாகும். அதாவது ஒரு சாதாரண ஏக்கர் என்பது, பழைய சட்டப் படி 6 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமம்; புதிய சட்டத்தின்படி 3 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் கருதப்படும்.

(2) இந்தச் சட்ட வரைவில் வகை செய்துள்ளவாறு, அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெறாமல், கரும்பு பயிரிடப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிற 2/3 ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமம் என்றிருப்பதற்கு மாறாக, அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெறாமல் கரும்பு பயிரிடப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிற ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமாகும்.

.....@77-83....ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப் பட்டுள்ளது.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 டிசம்பர் 14]

(3) இந்தச் சட்ட வரைவில் வகை செய்துள்ளவாறு, அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெற்று, வேர்க்கடலை அல்லது பருத்தி பயிரிடப் பயன்படுத்தப்படும் 3/4 ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமம் என்றிருப்பதற்கு மாறாக அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெறப்பட்டு, வேர்க்கடலை அல்லது பருத்தி பயிரிடப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமாகும்.

(4) இந்தச் சட்ட வரைவில் வகை செய்துள்ளவாறு, அரசுப் பாசன வாயிலாயிராத வேறு ஒரு வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெற்று வேர்க்கடலை அல்லது பருத்தி பயிரிடப் பயன்படுத்தப்படுகிற ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலத்திற்குச் சமம் என்பதற்கு மாறாக அரசுப் பாசன வாயிலாயிராத வேறு ஒரு வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெறப்பட்டு, வேர்க்கடலை அல்லது பருத்தி பயிரிடப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிற 1½ ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமாகும்.

(5) அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெறுவதாயினும் அல்லது வேறு வகையில் பாசனம் பெறுவதாயினும் தென்னை பயிரிடப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிற 3/4 ஏக்கர் நிலம், ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமம் என்று மூலச்சட்டத்தில் தற்போது வகை செய்திருப்பதற்கு மாறாக, அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெற்று தென்னை பயிரிடப் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் ஒரு ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமம் ஆகும்; மற்றும் அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெறாமல் தென்னை பயிரிடப் பயன்படுத்தப்படும் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குச் சமமாகும்.

(6) அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெற்று எந்த வகைப் பயிராவது பயிரிடப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு நிலம், அத்தகைய அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து முழுவதும் பாசனம் பெற்று அந்தப் பயிர் பயிரிடப்படுவதாயிருந்தால் மட்டுமே அவ்வாறு பாசனம் பெறுவதாகக் கருதப்படவேண்டும்.

அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெற்று பயிரிடுவதென்று சொல்வது, அந்தப் பயிரிடுவதற்கான ஆயுள் காலம், கரும்புக்கு 12 மாதம், வேர்க் கடலைக்கு 90, 120 நாளாக இருந்தால் அந்தப் பயிரிடும் காலம் முழுவதும், அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெற்று பயிரிட்டதாகக் கருதப்படும்.

திரு ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : தென்னைக்குக் கூட அப்படித்தானு

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தென்னைக்குத் தனியாக இருக்கிறது. தென்னைக்கு அதுபோல் வராது. அதற்கு இரண்டு ஏக்கர் ஒரு ஏக்கராக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து பாசனம் பெறாமல் பயிரிடுவதென்று சொல்வது சொந்தமாக கிணறு வெட்டி

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பாசன வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொள்வதாகும். அவற்றிற்கு அரசுப் பாசன வாயிலிலிருந்து தண்ணீர் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலங்களுக்குத் தனியாகச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்பதற்காகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து (ஆய்வுக் குழுவால் திருத்தப்பட்டுள்ள சட்ட வரைவில் 5-வது பகுதியில் கருதப்பட்டுள்ள) சட்டத்தின் 65-வது பிரிவு, சட்ட வரைவில் மலைத் தோட்டப் பயிர் குறித்து வரி இணக்கம் செய்துகொள்வது குறித்து 30 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வகை செய்திருப்பதற்கு மாறாக, 50 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரை வரி இணக்க வசதிக்கு வகை செய்கிறது. மேலும் இது, ஒருவருக்கு ஒரு முறை வரி இணக்கம் செய்துகொள்ளக் கொடுக்கப்பட்ட அனுமதி, அவர் 65-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (8) உட்பிரிவின்படி வேளாண்மை வருமானத்தைப் பற்றிய விவரக் கணக்கு கொடுக்க விருப்பம் தெரிவிக்கிற வரையில் தொடர்ந்திருக்கவும் வகை செய்கிறது. ஒவ்வொரு வருஷமும் நீங்கள் கணக்கு இணக்கம் செய்து கொள்கிறீர்களா என்று கேட்பதற்குப் பதிலாக ஒரு முறை இணக்கம் செய்துகொள்கிறேன் என்று சொன்னால் அடுத்த முறை அவர் தேவையில்லையென்று சொல்லுகிறவரையில் இணக்கமுறையாகக் கருதப்பட்டு, தொடர்ந்து வரும் என்பதற்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது.

(ஆய்வுக்குழுவால் திருத்தப்பட்டுள்ள சட்ட வரைவின் 6-வது பகுதியில் கருதப்பட்டுள்ள) இச்சட்டத்தின் விவர அபிவிருத்தியின் II பகுதி, கீழ்க்காணும் வரி இணக்கத் திருத்தக் கட்டண வீதங்களை வரையறுக்கிறது. ஏற்கனவே 7½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் வரையில் வரியில்லை. ஆனால் புதிய சட்டத்தின் மூலம், அவற்றை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம்.

முதல் 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு வரி கிடையாது. அடுத்த 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மூன்று 25 ரூபாயாக இருந்ததை ஒரு ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு இப்போது 15 ரூபாயாகத் திருத்தியிருக்கிறோம். அடுத்த 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 25 ரூபாய்; அடுத்த 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 35 ரூபாய்; அடுத்த 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 45 ரூபாய்; அடுத்த 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 70 ரூபாய்; அடுத்த 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 75 ரூபாய்; அடுத்த 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 90 ரூபாய்; அடுத்த 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 105 ரூபாய்; எஞ்சியுள்ள ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு 120 ரூபாய்.

இதனை இம்மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது பொறுக்குக் குழுவில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது, உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஏகமனதாக ஒரு முடிவைக் காண்பதற்காக அரசுக்கு உதவியிருக்கிறார்கள்.

14 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு விவசாய வருமானவரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/72)

[ப. உ. சண்முகம்]

[1972 டிசம்பர் 14]

அதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், பொறுக்குக் குழுக் கூட்டம் முடிந்த பிறகு, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர், நண்பர் திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள், ஒரு திருத்தம் வேண்டுமென்று எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தெரிவித்திருந்தார்கள். அதை இந்த மன்றத்திலே சொல்வது நல்லதென்று கருதுகிறேன். ஒரு டிரஸ்டுக்குச் சொந்தமாக பணம் வரக்கூடிய நிலையிருந்தால், எவ்வளவு அந்த டிரஸ்ட் செலவு செய்கிறதோ அதை விட்டுவிட்டு, மிச்சம் இருப்பதற்கு வரி போடுவதுதான் வருமான வரிச் சட்டம். அதையே எடுத்து விவசாய வருமான வரிக்குப் போட்டிருக்கிறோம்.

டிரஸ்டுக்குச் சொந்தமான நிலமிருந்து, அதிலே வருமானம் வருமேயானால், அந்த டிரஸ்ட் ஏதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதோ, அதற்காக ஏற்படும் செலவு போக, மிச்சம் இருப்பதற்கு வரி போட வேண்டுமென்று நாம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆனால், கம்யூனிஸ்ட் நண்பர் திரு. அழகிரிசாமி அவர்கள், அப்படிப் போடக் கூடாது; எவ்வளவு வருமானம் வருகிறதோ, அது முழுவதற்கும் வரி போடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் அரசு அதற்கு ஒப்பவில்லை. நாம் செலவை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது நியாயம்தான். செலவு போக மிச்சம் இருப்பதற்குத்தான் வருமான வரி போட வேண்டும். இதைத்தான் பொது வருமான வரியிலே கூட இந்திய அரசாங்கம் வைத்திருக்கிறதென்று சொல்லி, அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். எனவே, பொறுக்குக் குழுவில் ஏகமனதாக உருவாக்கப்பட்ட இத்திருத்தத்தை இந்த அவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம் :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு விவசாய வருமான வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 37/72) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

* THIRU S. NARAYANASWAMY : Sir, I welcome the Agricultural Income-tax Amendment Bill generally as brought forth by the Hon. the Minister for Revenue. There is only one point that I want to raise and that is in connection with the Charitable Endowments and Religious Trusts; and it is not with a view to saying that so much should be taxed and so much should not be taxed, but to say that there is some practical difficulty in applying the Indian Income-tax Act principle, namely, of assuming what will be the income of, and what will be spent by, a Charitable Trust. I appeal to the Hon. the Minister for Revenue to consider this question, that is to say, when crop grows, it does not become cash. It does not get sold by the 31st March and it is not converted into cash. We cannot treat the crop as cash by 31st March and say that it has not been spent. Because it is not possible to realise the crop and convert it into money, if we say that it is unspent cash

1972 டிசம்பர் 14]

[Thiru S. Narayanaswamy]

and therefore, it can be taxed under the principles of the Indian Income tax Act, it seems to me to import a hardship to the Charitable Trusts. What, I think, should be done is this. I have no objection to have a general principle but there is a practical difficulty in applying it. When the crop has not been sold, the practice of treating it as cash income coming out of the sale of the crop before the 31st March and as remaining not utilised by the Charitable Trust seems to ignore the practical difficulties of a situation created by Trusts which own only agricultural land and which depend upon agricultural land only for their income.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, though the amendments have been brought forth with the unanimous consent of the Members of the Select Committee, I still think that the Agricultural Income-tax Act is being needlessly complicated by the classification of land that has been envisaged in this Bill. In 1967, Sir, when the late Chief Minister Dr. Annadurai brought forward certain amendments to the Agricultural Income-tax Act, one of the important points that he mentioned in his Budget speech was that he intended that accounts should be maintained by agriculturists and that he wanted to remove the composition formula. Even at that time the Members of this House pointed out that farmers not have sufficient expertise to maintain accounts in agriculture for submission to the Income-tax authorities. We then pleaded that instead of producing all these complications, the composition formula might still be continued. I am glad to say that he accepted it. After a few years of digging from the Central Government obviously the State Government have come to feel that larger burdens should be put on the agriculturists in view of the large amount of money that is being invested in agriculture. As a result of that, the Hon. the Revenue Minister who is famous for his surcharges on sales tax has now moved a Bill which can virtually be a Text-book on ratios for the Matriculation Class. A sum can very well be put like this: If a man owns 13 acres of land and he grows arecanut in 3 acres, coconut in 4 acres, paddy in 2 acres and sugarcane in 4 acres, cultivated from a Government source of irrigation, how many standard acres would it amount to? That would be a very good sum for an arithmetic student. But, I think it is going to be a terrific problem from the point of view of practical administration, because, after all—I think it has been pointed out by other Members but I do not think it will not be worth being repeated again by me this Act is going to be administered on the data that is collected by village officers who will tell the Government whether an agriculturist is growing sugarcane groundnut or paddy or some other kind of agricultural crop. As at present, I do not think our village administration is geared up to this task of assessing accurately what the villagers are growing. If I may say so, as per the present practice, I do not think honest records

(Thiru A. R. Damodaran)

1972 டிசம்பர் 14

are going to be maintained—there is no point in hiding the truth, 'Sir That is one of the principal features of this Bill, which is going to be abused and it is in this respect possibly that the agriculturists will be very hard put to to submit accounts.

Sir, in the old Act, the Madras Agricultural Income tax Act, 1955, I find the classification of land had already been given and ratio was fixed. The land had been classified based on the crops grown and there are eight classes of lands, Sir. According to the then prevailing system, 50 acres of 8th class of land will be equal to 25 acres of 7th class of land, etc, and there was a definite ratio fixed. Now, in this Bill, one of the main difficulties is the way in which the expression 'Government source of irrigation' has been defined. There is a certain inconsistency in the definition. Explanation I-B says that "that expression 'irrigated from a Government source of irrigation' shall mean irrigated by direct flow of water from such source" as in the case of Thanjavur district, "irrigated by lifting water from such source" as we do in Chingleput district by lifting water from the Palar River and "irrigated by percolation of water from such source". Now, Sir, how does the Hon Minister equate irrigation by direct flow of water from a river with irrigation from a river bed? For lift irrigation I have to install motor pump, I have to invest money of about Rs. 2,000 or Rs. 2,500 whereas in Thanjavur district, they can irrigate from an open channel. According to this Bill, the Hon. Minister has equated all those sources of irrigation and seeks to tax the agriculturists who grow crops on any type of land. This, in my opinion, is not a very fair definition of Government source of irrigation. The irrigation may be from a Government source but the effort put in by the agriculturists has been ignored in the definition, the amount of investment required for me to bale out water from the river has been completely ignored in this definition and, therefore, the agriculturists in Chingleput district are likely to feel that they are being discriminated against, that their cost of cultivation is being ignored and that sufficient incentive is not being given to them by reason of this Bill. Although it is too late in the day, I would only voice my protest against these amendments and say that they are not going to improve the Act in any way but only going to create certain problems in the administration of the Agricultural Income-tax Act. In my opinion, it is unfair not to classify the sources of irrigation according to the effort put in by the agriculturists. What are the Government going to do in a situation just as we are facing today, when almost three or four districts are affected by cyclone? I do not know whether there any provision for the Agricultural Income-tax authorities exempt farmers from payment of tax unless they submit accounts. They are not going to excuse the payments of agricultural income-tax.

[1972 டிசம்பர் 14]

[Thiru A. R. Damodaran]

Thousands of acres in South Arcot district have become inundated by floods and the crops have been damaged. These are all the hardships that farmers will have to encounter in agriculture by its seasonal and variable duration and it is extremely difficult for them to prove to the village officers that such and such crop has been affected by pest, such as I such crop has failed because of bad seeds that have been used such and such crop has failed because of non-seasonal rains. I would, therefore, like to, state that all these difficulties have to be taken into view by the Hon. the Minister for Revenue while giving suitable orders or instructions to his staff so that undue harassment is not caused to the agriculturists. In view of the fact that we have very little time, although I would like to speak on the other provisions in the Bill, I am cutting short my remark with the only request that in the administration of the Act itself, the officers might be instructed to be a little more liberal in their interpretation of the provisions. Thank you.

MR. CHAIRMAN: I am afraid to call the hon. Member Thiru R. Krishnaswamy Naidu to speak, because he comes to the central point only after twenty minutes. Thiru Krishnaswamy Naidu will kindly be brief in his speech.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : சபாநாயகர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் : சபாநாயகர் அல்ல.....

திரு. கே. ராஜாராம் : இந்தச் சபைக்கு நாயகர் நீங்கல்தான்.

*திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : என்னுடைய கருத்துப்படி இரண்டும் 4-30 பி.ப.
ஒன்றுதான் என்று சொன்னேன். இந்த விவசாய வருமான வரிச் சட்டம் சம்பந்தமாக விவசாயிகள் போராட்டத்திற்குப் பின் மாநில விவசாயப் போராட்டக் குழுவின் பிரதிநிதிகளுடன் முதல்மைச்சரவர்களும், மற்றையோரும் கலந்துகொண்டு உடன்பாடு கண்டபோது, அரசு இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பளுவைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதாக வாக்களித்தபடி, இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தி, ஓரளவுக்கு முன்பிருந்த பளுவைக் குறைக்கும் வகையிலே இப்போது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு அவர்கள் முயற்சிக்கின்றார்கள் என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்காக அவர்கள் முயன்றுள்ள வகையையும் நான் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் கூட, விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டம் முழுமையாக நியாயத்தைச் செய்திருக்கிறது என்று சொல்ல இயலாது. பிற வருமான வரிகளுக்கு, வேறு தொழில்கள் செய்யும் தொழிலதிபர்கள் அல்லது வேறு முயற்சிகளின் மூலமாக வருமானத்தைப் பெறுகின்றவர்கள் தங்களுடைய நிகர வருமானத்தைக் கணக்காகக் காட்டுகின்றார்கள். அதிலே செய்துள்ள முதலீடுகளுக்கு வட்டி, அப்புறம் அந்தத் தொழிலின் முதலாளியோ அல்லது அவர் வீட்டிலுள்ளவர்களோ, பிறரோ, அந்தத் தொழில் நிறுவனங்களி

[திரு. ராதரகிருஷ்ண நகநடு]

[1972 டிசம்பர். 14]

உள்ளவர்களோ, அதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் மாதாந்திரச் சம்பளம் போன்று வெவ்வேறு செலவினங்கள் அந்தக் கணக்கிலே குறிப்பிடப்படுகின்றன. இத்தகைய செலவினங்களை யெல்லாம் கழித்த பிறகு, அவர்களுக்கு வரக்கூடிய நிகர வருமானத்தின் மீதுதான் வருமான வரி விதிக்கப்படுகிறது. விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட அளவிலே நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் அவர்களுடைய வருமானத்தைக் கணக்கிடும்போது, அவர்களுடைய நிலத்தினுடைய மதிப்பை அதனுடைய முதலீடாகக் கருதி, அதற்காகத் தொழிலதிபர்கள் எப்படி வட்டி விதித்துக்கொள்கிறார்களோ, அந்த முறையில் நிலத்தினுடைய மதிப்பீட்டை வைத்து தகுந்தபடியான செலவினங்களை அங்கே விவசாயிகள் காட்ட வழி வகுக்க வேண்டும். அங்கே பாடுபட்டவர்கள், அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எந்த அளவுக்கு விவசாயத்தில் பங்கு கொள்கிறார்கள் என்று நமக்குத் தெரிகிறதோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குள்ள சம்பள விகிதங்களைக் காட்ட வேண்டும். இந்த இரண்டுக்கும் விவசாயிகளை அனுமதித்தாலொழிய, அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் எந்த முயற்சியும் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலம் செய்வதற்குத்தான் என்று சொன்னாலும் கூட, அது பாரபட்சமானதுதான் ஆகும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். விவசாயிகளுடைய வருமானத்தைக் கணக்கிடும்போது, தொழிலதிபர்களுக்கு, எந்தச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு அவர்கள் வருமானம் கணக்கிடப்படுகிறதோ, அதே போன்று நிலத்திலே பாடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்கும் அவர்களுடைய சிரமத்திற்கும், அவர்களுடைய முதலீடுகளுக்கும் ஒதுக்கீடுகள் செய்த பின்னர் தான் அவர்களுக்கு வரும் நிகர வருமானம் இவ்வளவு என்று நாம் கணக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இந்தச் சட்டத்திலே நாம் அவர்களுக்கு அந்தப் பளுவைக் குறைப்பதற்கான முயற்சியைச் செய்தாலும் கூட, இதை அமல் நடத்துவதிலே பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இந்த மாதிரித் தொல்லைகள் ஏற்படாமல் செய்ய வேண்டும். இந்த வரியினுடைய பளுவை விட அதை அமல் நடத்த வேண்டும் என்பதன் மூலமாக ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகள் மிக மிக அனந்தம் என்பதை அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சரவர்களே கூட அனுபவத்திலே தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டிலே விவசாய வருமான வரியின் மூலம் ஒருவருக்கு ரூ. 64 தான் வரி விதிக்கப்பட்டது. இந்தப் பயிர் வாரி முறையிலே அதே விவசாயிக்கு வருமானம் கணக்கிடும்போது, 1,600 ரூபாய் வரி வருகிறது என்று ஒரு விவசாயிக்கு நோட்டீஸ் போயிற்று. இது இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்னால் நடந்தது. இதன் பேரில் சம்பந்தப்பட்ட அதே இன்ஸ்பெக்டரே கிராமத்திலே அந்த விவசாயியிடம் பேரம் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர் மக்களிடத்திலேயும் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதன் பின் ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு ரூ. 1,600-க்கு அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் போகிறது. இதை உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். வெளி ஊரிலே உள்ளவர்கள், அதாவது ஸ்ரீவில்லிப் புத்தூர் மாம்சாபுரம் கிராமத்திலே 35 ஏக்கர் மேடும் பள்ளமுமாக இருக்கக் கூடிய நிலத்தை ஒருவர் வாங்கியிருக்கிறார். இன்னும் அதிலே உழவு உழவே ஆரம்பிக்கவில்லை. அதன் மீது அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பி விட்டார். அவர் கிராம அதிகாரிகள் மூலம் அதிகாரிகள், மற்றவர்களிடம்

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. ரா கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

அதற்கான பரிகாரத்தைச் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் இப்படிச் சிறு சிறு காரியங்களுக்கெல்லாம் கிராம அதிகாரிகளிடம் சென்று திரக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் ஒன்றும் தெரியாதவர்கள். அவர்களை வாயைத் திறக்கச் சொன்னால், கண்ணைத் திறப்பார்கள் கண்ணைத் திறக்கச் சொன்னால் வாயைத் திறப்பார்கள். இப்படி 100-க்கு 90 பேர் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் போன உடனே ஏதோ வந்துவிட்டது என்று அவர்களுக்கு பயம் வந்துவிடுகிறது. அவர்களுடைய அறியாமையைச் சாதகமாக்கிக்கொண்டு இடையிலே உள்ளவர்கள் அவர்களுடைய நிர்ப்பந்தங்களைத் தாங்கள் நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கிற மாதிரி விவசாயிகளுக்கு ஆசை காட்டி சுரண்டிவந்தற்கான வழி முறைகள் ஏற்படுகின்றன. இதை அமல் நடத்துகின்ற வகையிலே, இடையிலே வருகின்றவர்களின் தொந்தரவுகள், தொல்லைகள் விவசாயிகளுக்குப் பெரிய அளவில் ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படாது நிறுத்தும் வண்ணம் முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், விதி முறைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கும் பின்னாலே திருத்தங்கள் வருகிறதோ என்னவோ, அனுபவத்தின் பேரில், பிற்காலத்தில் திருத்தம் வந்தாலும் வரலாம். இவ்வளவு ஸ்டான்டர்ட் எக்கரா என்று வைத்துவிட்டு, ஒவ்வொரு பயிர் வாரியாக ஒவ்வொரு ஏக்கருக்கு இவ்வளவு ரூபாய், இன்ன மகசூல் செய்தால் இவ்வளவு ரூபாய் என்று செய்ய முடிந்தால், அனுபவத்திற்கு ஒத்ததாக இருந்தால், அந்த முறையைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அந்த நடைமுறை விதிகளை அமைக்கும்போது, அனுபவத்தைக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீகதீர : தலைவரவர்களே, விவசாய வருமான வரியைப் பொறுத்த வரையிலே, இது வரையிலே விவசாயிகள் வருமான வரியை 'கம்பெளன்ட்' முறையிலே கொடுத்து வந்தார்கள். கம்பெளண்டிங் முறையிலே இந்தப் பயிர் வரி செலுத்தவேண்டுமென்று திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் கணக்கு வைக்கக்கூடிய அளவிலே இன்னும் அவர்கள் நம் நாட்டிலே கல்வி பயிலவில்லை. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொல்வது போல, நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு கிராம வாசிகள் கணக்கு எப்படி வைத்துக்கொள்வது, இதற்கான கணக்குகளை எப்படி எழுதி வைத்துக்கொள்வது என்பதை அறியாதவர்களாக இன்றைக்கு நாட்டிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருமான வரியை பற்றி கம்பெளண்டிங் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்வதற்கு கிராமத்திலே இருக்கின்ற வில்லேஜ் ஆபீஸர்களுடைய தயவையோ, அல்லது படித்தவர்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள் தயவையோ நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கைத்தான் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் பேசியதைப் போல், இப்போது பயிர் வரி, பெரும் பாசனம், நீல நீர்ப் பாசனம், இரவைப் பாசனம், என்று பலவிதமான குறைகள் ஏற்படுகிறதினால், விவசாயிகளின் கஷ்ட நிலைமை இன்னும் அதிகமாகிறது. இந்த நிலைமையிலே பம்பு செட்ரூ வைத்துப் பாசனம்

1972 டிசம்பர் 14] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

செய்துகொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு இப்போதுள்ள வரி தாங்க முடியாததாக இருக்கிறது. சர்சார்ஜ் கணக்கெல்லாம் போட்டு, வரி போடப் படுகிறது. இந்த வரியையெல்லாம் கட்டலாமேயொழிய, கடன் வாங்கித் தான் விவசாயிகள் சாப்பாட்டிற்கே வழி செய்துகொள்ள வேண்டும். இந்த நிலைமையில் இந்த விவசாய வருமான வரியை இன்னும் கொஞ்ச நாள் தள்ளிப் போடலாம். மேலும், இந்த வருடத்திலே வறட்சியும், பின் பாதியில் பெரு வெள்ளமும், மழையும், புயலும் இந்த மாநிலம் பூராவையும் பாதித்திருக்கின்றது. ஆகையினாலே, இந்த வருமான வரித் திருத்தத்தைத் தள்ளிப் போடுவதும், அந்த வருமான வரியை, வசூலிக்காமல் இருப்பதும் நல்லது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, நில் உடமை உச்சவரம்பை 30 ஏக்கரிலிருந்து இப்போது 15 ஏக்கராகக் குறைத்த பிற்பாடு இந்த வருமான வரிக்கு அவசியமில்லை. என்னுடைய அபிப்பிராயம் விவசாய வருமான வரியைத் தள்ளிவிட்டால், வெகு நன்றாக இருக்கும். பொறுக்குக் குழுவில் பலவித மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறோம். அந்த மாறுதல் ஏற்கெனவே, இருந்து வருகின்ற கஷ்டங்களைக் குறைப்பதற்குத்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைப்பதனால், ஜனங்களுக்குக் கஷ்டம் அதிகமாகும். அரசு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு துரிதமாக நிறைவேற்றுகிறதோ அந்த அளவுக்கு இப்போது இருக்கின்ற கஷ்டத்தைக் குறைக்கும். ஏற்கெனவே இருந்த பலவிதமான முடிவுகளை இந்தப் பொறுக்குக் குழுவில் மாற்றியமைத்திருக்கிறோம். அதாவது 30 ஏக்கர் வரைதான் 'காம்போசிஷன்' செய்யலாம் என்று இருந்தது. இப்போது 50 ஏக்கர் வரை காம்போசிஷன் செய்யலாம் என்று அது தளர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இது விவசாயிகளுக்கு ஒரு முக்கிய சலுகை. என் மனதில் ஏற்பட்டிருக்கும் சில சங்கடங்களை, இந்த விவசாய வருமான வரி சம்பந்தமாக, அமைச்சர் அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒரு முறை பொறுக்குக் குழுவில் சொன்னதையே, இங்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு அவர் சொன்ன பதிலே இங்கு முதலிலே பிரேரோபிக்கும்பொழுதே சொல்லுவார்கள் என்று நினைத்தேன். சொல்லியிருந்தால், இப்போது பேச வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. பயிர்க் கணக்கு கர்ணமும், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரும் எடுக்கிறார்கள். பத்து ஏக்கர் கடலை போட்டிருந்தால், தரிசு நிலத்தையும் சேர்த்து 12 ஏக்கர், 14 ஏக்கர் என்று கணக்கு எழுதுகிறார்கள். ஆகையினால், எவ்வளவு நிலத்தில் என்ன பயிர் ஒரு மணிதன் செய்தான் என்பதை அவன் சம்மதம் பெற்றுக் கணக்கிட வேண்டும். கர்ணம் வரி 6 ரூ தயார் பண்ணும்பொழுது, எந்த நிலத்தில் எவ்வளவு பயிர் பண்ணியிருக்கிறான் என்பதைப் பற்றி சம்பந்தப் பட்ட விவசாயிகளின் ஒப்புதலோடு கூட கணக்கு எழுத வேண்டும். வரி போட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, பயிர் கணக்கெடுக்கும்பொழுது, நன்றாக இருக்கலாம். பதினாறு அணு மேனி வரும் அல்லது 10 அணு மேனி வரும் என்று கூட கணக்கெடுத்து விடுகிறார்கள். பூச்சி புழு விழுந்து அந்தப் பயிர் பி.ப. கெட்டுப்போகிறது. கடைசியில் 4 அணு தரையோடே அல்லது 2 அணு

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. கே. ராஜாராம்]

தாரணையோ பயிர் விளைவு ஏற்பட்டால், அதனால் ஏற்படும் கஷ்டங்களுக்கு என்ன செய்வது? ஒரு முறை பயிர் கணக்கு எடுத்துவிட்டால், பின்னால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை விவசாய வருமான வரி ஆபீசில் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்களே என்று சொன்னோம். அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு எங்களுக்கு ஒரு நல்ல பதில் சொன்னார்கள். அந்தப் பதிலையும் இங்கு சொல்லவில்லை. சொல்லியிருந்தாலாவது, 'ரிகார்ட்' ஆகியிருக்கும் ஜனங்களுக்குக் கஷ்டம் தீரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். அமைச்சர் அவர்கள், பொறுக்குக் குழுக் கூட்டத்தில் "சம்பந்தப்பட்ட விவசாயி தன்னுடைய பயிர் கெட்டுப்போய் விட்டது என்று வருமானவரி ஆபீசுக்கு எழுதிப் போட்டால் போதும், அவர்களே டேரில் வந்து பார்த்து 'அசெஸ்' பண்ணுவார்கள்" என்று சொன்னார்கள். அது ஒருவாறு எங்களுக்குத் திருப்தியளித்தது. அதனால்தான் சம்பந்தப்பட்ட 'கிளாஸை' ஒப்புக் கொண்டோம். ஆகையினால் அதையும் இப்போது அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இது போக, வரனம் பார்த்த பிரதேசத்தில் முக்கியமாக பருத்தி, வேர்க்கடலை, துவரை போன்ற பயிர்கள் பயிரிடுகிறார்கள். இவைகள் மழை பெய்தால்தான் விளையும். நீர்ப் பாசனம் எதுவும் கிடையாது. இப்போது நாம் விதித்திருக்கும் விவசாய வருமான வரியில் இதற்குக்கூட வரி போடுகிறோம். வரியில்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஏதோ சர்க்கார் நீர்ப் பாசனத்திற்கு இன்ன வரி, சர்க்கார் நீர்ப் பாசனம் அல்லாத மற்ற நீர்ப் பாசனத்திற்கு இன்ன வரி என்று இருப்பதால், நீர்ப் பாசனமேயில்லாமல் மழை பெய்து விளைவிக்கக் கூடிய பயிர்களுக்கு வரியில்லையென்று யாரும் தவறாக நினைக்கக் கூடாது. அதற்கும் வரி போடுகிறார்கள். இது நியாயமா என்பதை அரசு யோசிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் கடைசியில் இரண்டு மழை குறைந்தால் அந்தப் பயிர் தீய்ந்துவிடும். ஆன்று வருஷம், நான்கு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை நல்ல விளைவு விளையும் புஞ்சைப் பயிர், பருத்தியும் வேர்க்கடலையும். இது போன்ற பயிர்களுக்கு முக்கியமாக மழையைத் தவிர வேறு பாசனமே கிடையாது. அதற்கு 4 ஏக்கருக்கு ஒரு ஏக்கர் என்று கணக்கு எடுக்கப் படுகிறதாக இருக்கிறது. தீர்வையை அனுசரித்து, அந்த நிலத்துக்குக் கிஸ்தி எவ்வளவோ அதை அனுசரித்து, சாதாரணமாக மதரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற ஜில்லாக்களில் புஞ்சைத் தீர்வையை வைத்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. நான்கு ஏக்கருக்கு ஒரு ஏக்கர் என்று ஆகிறது. நான்கு ஏக்கர் வேர்க்கடலை போட்டால் அல்லது பருத்தி போட்டால், ஒரு ஏக்கர் என்று எடுக்கிறார்கள். கார்த்திகைக் கடைசியில், மார்ச்சுமீயில் ஒரு மழை இல்லையென்றால், போய்விட்டது. அந்த வருஷம் கடலையும் இல்லை, பருத்தியும் இல்லை. இந்த நிலைமையில் வானம் பார்த்த பூமியை நம்பிப் பிழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு, புஞ்சைப் பயிருக்கு மட்டுமாவது வரியை ரத்து செய்தால் நலமாக இருக்கும். அதை அரசு யோசிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'கவர்ன்மென்ட் சோர்ஸ் ஆப் இரிசேஷன்' என்று சொல்லும்போது காவேரி அல்லது மதரையில் டெரியாறு பாசனம் இருக்கிறது. தனியாக சர்க்கார் அணைக்கட்டுகளிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச் சும் நிலங்களை மட்டும் அரசு கணக்கு எடுக்கவில்லை. ஆற்றிலிருந்து ஏற்றம் வைத்துத் தண்ணீர் பாய்ச்சினாலும், அது 'கவர்ன்மென்ட் சோர்ஸ் ஆப் இரிகேஷன்' என்று ஆகிறது. ஆற்றிலிருந்து பம்புசட் வைத்து

[திரு. கே. ராஜாராம்] [1972 டிசம்பர் 14]

அவர்கள் அதற்காகச் செலவிட்டு தண்ணீர் எடுத்து நிலத்தில் பாய்ச்சினாலும், அதுவும் 'கவான்மெண்ட் சோர்ஸ் ஆப் இரிகேஷன்' ஆகிறது. நாங்கள் பொறுக்குக் குழுவில் ஒன்றைக் கேட்டோம். அதை அமைச்சர் அவர்கள் உடனே ஒப்புக்கொண்டதற்காக, பாராட்டையும் அந்தக் கூட்டத்தில் சொன்னேன். அதாவது 'கவான்மெண்ட் சோர்ஸ் ஆப் இரிகேஷன்' என்பது அந்தப் பயிர் பூராவும் கவான்மெண்ட் தண்ணீரால், அணைக்கட்டி விருந்து அல்லது ஏரியிலிருந்து பாயும் தண்ணீரால் விவாவதாக இருந்தால் மட்டும், கவான்மெண்ட் சோர்ஸ் ஆப் இரிகேஷன் என்று வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏதாவது கொஞ்சம் தண்ணீர் வேறு கிணற்றிலிருந்து வேறு இடத்திலிருந்து கொண்டுவந்து பாய்ச்சினால் அதுவும் 'கவான்மெண்ட் சோர்ஸ் ஆப் இரிகேஷன்' என்று ஒத்துக்கொள்ளக் கூடாது, எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொன்னோம். அதை அப்படியே அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஒரு தண்ணீர் வேறு சோர்விலிருந்து பாய்ச்சினாலும் கூட 'கவான்மெண்ட் சோர்ஸ் ஆப் இரிகேஷன்' என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லையென்று சொன்னார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, ஒரு விவசாயி அடுத்த வீட்டுக் கிணற்றிலிருந்து அல்லது அடுத்த கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சினால் அதை எப்படிக் கணக்கிடுவது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: உறுப்பினருக்கு நன்றி. அது மாதிரி அரக்டு வேறு தண்ணீர் பாய்ச்சியதாக விவசாயி சொன்னால், அதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விவசாயி சொல்லுவதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதை நம்ப முடியவில்லை என்று சொல்லக் கூடாது. விவசாயி சொல்லுவதை நம்பி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அல்லது அதற்கு வேறு ஏதாவது ஒரு பரிசாரம் அமைச்சரவர்கள் இப்போது சொல்ல வேண்டும். அதிலும் 'பிராக்டிகல் டிபிகல்லஸ்' இருக்கின்றன. சட்டம் 'பாஸ்' பண்ணிவிடுகிறோம். விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய நிதர்சனமான, அனுபவ பூர்வமான கஷ்டம் இது. ஆகையினால்தான் இதற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றபடி பொறுக்குக் குழுவில், விரிவாக அலசிப் பார்த்து, கூடுமான வரையில் என்ன குறைகள் தெரிந்ததோ அவற்றை நிவர்த்தி செய்தார்கள் அமைச்சர் அவர்கள். இவைகளுக்கும் நிவர்த்திகள் செய்யுமாறு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, விவசாய வருமான வரி குறித்து, அங்கத்தினர்கள் நேரம் இல்லாத காரணத்தால், போதிய அவகாசம் இல்லாத காரணத்தால், சுருக்கமாகவே கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக, சொன்னவர்கள் எல்லோரும் இந்த நாட்டில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்குச் சிரமம் வரக் கூடாது, சிரமமில்லாமல் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் நண்பர் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் உயர்திரு. ராஜாராம் அவர்கள் வரியே கூடாது, அதையும் யோசியுங்கள்

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. ப.. உ. சண்முகம்]

என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்போது பொதுவாக மத்திய சர்க்காரிலும் திட்டக் குழுவிலும் விவாதிக்கப்படும்தொழுது, வரி போடாத இனமாக விடப்பட்டிருப்பது விவசாயம்தான். அதற்கு அதிகமாக வரி போடவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்திலிருந்து வருகிற வருமானத்துக்கு வரி போடாமல் இருக்க முடியாது. மத்திய சர்க்கார் கமிட்டி, ராஜ் கமிட்டியுடன் விவாதிக்கப்பட்டதொழுது, வேறு சில யோசனைகளும் சொன்னார்கள். அவர்கள் அறிக்கையில் பல யோசனைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவையையெல்லாம் அமுலாக்கும்போது, சிரமம் ஏற்படும் என்று கருதித்தான் பொதுவாக விவசாயிகளுக்குச் சிரமத்தை எவ்வளவு குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைப்பதற்காக இந்தப் புதிய சட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பயிர் பூமியில் இருக்கும்பொழுது, அதை 'கேஷாக்' கருதிவிடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். உயர்திரு. நாராயணசாமி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதை அரசு அப்படி எடுக்காது. எந்த ஆண்டில் அது அறுவடைக்கு வருகிறதோ அந்த ஆண்டுக்கான கணக்கில் அந்த டிரஸ்டைப் பொறுத்தவரையில் செலவு போக மிச்சத் திற்கு வரிவிதிப்பார்கள். இப்படி வரிவிதிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இப்படிப்பட்ட டிரஸ்டுகளுக்கே இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்துவிடலாம் என்றால், இந்த நாட்டில் பெரும் பலக்காரர்கள், செல்வந்தர்கள் டிரஸ்டுகள் என்ற பெயரால் நிலங்களை எழுதிவைத்து விட்டு, அரசினை ஏமாற்றுவதற்கு வழியாக அமைந்துவிடு. எனவே அப்படிப்பட்ட கோரிக்கைக்கு இணக்கம் தெரிவிக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் "எங்களை மீண்டும் கிராம அதிகாரிகளிடம்தானே கொண்டுபோய் விடுகின்றீர்கள்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதில் ஐயப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. எப்படி சாதாரண வருமான வரி கட்டுகின்றவர்களுக்கு வருமான வரி இலாகாவின் ஃபாரத்தை அனுப்பி "எத்தெந்த வருமானம், என்னென்ன செலவு" என்று கணக்குக் கேட்கின்றார்களோ அதுபோன்று விவசாய வருமான வரி இலாகாவின் விவசாயிகளுக்கு "ஃபாரங்களை" முன் கூட்டியே அனுப்பி வைப்பார்கள். அப்படி அனுப்பும் "ஃபாரத்தினை", எவ்வளவு எக்ஸ் பயிரிட இருக்கின்றார்கள், என்னென்ன பயிர் செய்ய இருக்கின்றார்கள் என்ற விவரங்களையெல்லாம் விவசாயிகள் அவற்றில் எழுதிக் கொடுக்கலாம். அதில் சம்பந்தப்பட்ட அரசு அதிகாரிகளும் அவசியமான உதவியை அளிப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட விளக்கங்களை அதிகாரிகளிடம் கொடுத்து விட்ட பிறகு, போடப்பட்ட பயிர் கெட்டுவிட்டால், பூச்சியால் அல்லது தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் பயிர் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது என்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டால், அதை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு எழுதியனுப்பினால், எழுதிக் கொடுத்த பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களுக்குள் அதிகாரிகள் வந்து "அஸ்மாயிஷ்" செய்வார்கள். அதில் பயிர் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது என்று அவர்கள் கண்டால், அதைக் கணக்கிடுவதற்குக் கொண்டு, வருமான வரியிலிருந்து விலக்களிப்பார்கள். இப்படிப்பட்ட விலக்குகள் அளிக்கப்படும் என்பதனை இது பொறுக்குக் குழுவின் முன்பிருந்தபோதும் தெரிவித்திருக்கிறோம் என்று எண்ணுகிறேன். இதிலும் அப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பளிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்

4-50
பி. ப.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 டிசம்பர் 14]

ளுகிறேன். பொறுக்குக் குழுவின் முன்பிருந்தபோதே இதுபற்றிக் குறிப்பிட்ட காரணத்தினால்தான் இங்கே இதைக் குறிப்பிடவில்லை. நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் “எது உண்மையான ரெக்கார்டு, எது யாரிடத்தில் இருக்கிறது என்பதைக் கண்டு பிடிப்பதே சிரமம்” என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

Honest records may not be available, Maintain பண்ணுவதும் ரொம்பவும் சிரமம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதெல்லாம், உண்மையான ரெகார்டுகளைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு எந்த அளவிற்கு முடியுமோ அந்த அளவிற்கு அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும் என்று. இப்படிச் செய்வதில் அவர்கள் எந்த விதத்திலும் கொடுமைப்படுத்தப்பட மாட்டார்கள் என்று உறுதி கொடுக்கின்றேன். இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள சலுகைகளில் மிக முக்கியமானது “காம்பெனெண்டு”, இணக்கம் செய்து கொள்ளுவதாகும். எவ்வளவு நிலம் இருந்தாலும், செய்து கொள்ளலாம் என்று ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஐம்பது ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கர் என்று சொல்லியிருப்பதெல்லாம் மலைப்பிரதேசங்களுக்குப் பொருந்தும். தரைமட்டத்திலுள்ள நிலங்களைப் பொறுத்த மட்டில், எவ்வளவு ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கர் இருந்தாலும், அவர்கள் கணக்குக் காண்பிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் “காம்பெனெண்டு” செய்து கொள்ளுவது என்பதற்கு இணக்கம் தெரிவித்துவிட்டால், அதை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தென்னந்தோட்டம், பழத்தோட்டம் அல்லது கரும்பு பயிரிட்டிருந்தால் எந்த ஆண்டிற்கு அது அறுவடையாகிறதோ அல்லது எந்த ஆண்டில் அதிலிருந்து பலன் கிடைக்க ஆரம்பிக்கிறதோ, அப்படிப் பலன் தரும் ஆண்டிலிருந்துதான் கணக்கெடுத்துக் கொள்ளுவோமே தவிர, தென்னையை நட்டு விட்டார்கள் என்பதற்காக அவற்றை நட்ட ஆண்டிலிருந்தே கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். பலன் தரும் ஆண்டிலிருந்துதான் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளப்படும். கரும்பாக இருந்தால், எந்த ஆண்டுக் கணக்கில் அறுவடையாகிறதோ அந்த ஆண்டில்தான் அறுவடைக் கணக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்படும். வருட இறுதியில் இருந்தால், எந்த ஆண்டுக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவார்களோ, மார்ச்சு மாதக் கணக்கிலா அல்லது ஏப்ரல் மாதக் கணக்கிலா என்று அஞ்சத் தேவையில்லை. பெருவாரியான அளவில், மெஜாரிட்டியாக எப்போது அறுவடையாகிறதோ அந்த ஆண்டுக் கணக்கில்தான் அவை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தீட்சிதர் அவர்கள் இதை இன்னும் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு தள்ளிப் போடலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தள்ளிப் போடுவதால், மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, விவசாயிகளுக்குச் சிரமம் ஏற்படுமே தவிர, அவர்களுக்கு இதனால் லாபம் ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதில் ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தினை ரத்து செய்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாகப் புதிதாகச் சட்டம் ஒன்றினைப் போட்டிருக்கிறோம். இப்போது அந்தப் புதிய சட்டத்திற்குப் புதிய திருத்தம் ஒன்றினைக் கொண்டு வருகிறோம். இப்போது இந்தத் திருத்தத்தினைக் கொண்டு வரத் தவறிவிட்டால், ஏற்கனவே உள்ள சட்டம்தான் அமலுக்கு வருமே தவிர, வேறு வழியில்லை. அப்போது கட்டாயம் வரி கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்திற்குள்ளாவார்கள் அவர்கள். வரி விதிப்பினைப் பின்

1972 டிசம்பர் 14]

[திரு. பா. சண்முகம்]

தேதிக்குத் தள்ளிப்போட முடியாது. முன்தேதிக்குத் தான் தள்ளிப் போட வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயிகளுக்கு இலாபம். அந்த முறையில்தான் 1—4—1972லிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று போட்டிருக்கிறோம். முன்பே குறிப்பிட்டதுபோல், ஏதாவது புயலினால் பயிர் பாதிக்கப் பட்டு விட்டால், அதை அரசாங்கம் நியாயமாகக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, அவசியமான அளவிற்குச் சலுகைகள் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதத்தினைத் தருகின்றேன். இன்னும் ஒன்றை மன்றத்தின் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கத்திற்கும் விவசாயிகளுக்கும் எந்தத் தகராறும் கிடையாது. விவசாயிகளைக் கொடுமைப்படுத்தி வரிகளை வசூலிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இவற்றைக் கொண்டுவரவில்லை. நியாயமான வரியை வசூலிப்பதற்காக சட்டத்தினை ஏற்படுத்துகின்றோம். அதில் ஏதேனும் சிக்கலிருந்தால், திரு. ஆர். கே. அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் ஏதேனும் சிக்கலிருந்தால், அவற்றைக் களைவதற்குத் தயங்க மாட்டோம். சட்டத்தில் மாற்றம் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இருந்தால்கூட, அவசியம் இருந்தால், அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளலாம், இதில் தவறில்லை என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தினைப் பொறுத்தவரையில், இது ஒரு நல்ல சட்டம், ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டம், விவசாயிகளுக்கு நன்மையைத் தரும் சட்டம், இதனை இந்த அவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசின் சார்பில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு உரையினை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன் நன்றி.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தலைவரவர்களே, ஃபாரம் அனுப்புவது பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். யாருக்கு அனுப்புவது என்று பரிசீலனை செய்யும் அதிகாரம் யாருக்கிருக்கிறது, அதற்காக என்ன முறை கையாளப்பட இருக்கிறது என்பதுபற்றிக் குறிப்பிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இவற்றையெல்லாம் ரூல்ஸில் போட்டிருக்கிறோம். விவசாய அதிகாரிகள் ஃபாரம் அனுப்புவார்கள். ஏற்கனவே வரி கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அனுப்புவார்கள். கர்ணம், கணக்குப்பிள்ளை இவர்களை மட்டும் நம்பியிருக்கவில்லை. விவசாயிகளையும் இதில் நம்பியிருக்கிறோம். கர்ணம், கணக்குப்பிள்ளை இவர்களை நம்பித்தான் இப்படிச் செய்கிறோம் என்று இல்லை. இன்னும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு அரசு என்றால், அது எந்த அரசாக இருந்தாலும், மேல் மட்டத்திலுள்ள சீஃப் ஸெக்ரட்டரியிலிருந்து ஆரம்பித்து கீழ்மட்டத்திற்குப் போகும் நேரத்தில் கர்ணம், கணக்குப்பிள்ளை, தோட்டி, தலையாரிவரையில் போய்த் தான் தீர வேண்டுமே தவிர, வேறு வழியில்லை. கீழ் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளை நம்பித்தான் அதற்கு மேலுள்ள அரசாங்கத்தின் கட்டடத்தினைக் கட்ட முடியும். கீழ்மட்ட அதிகாரிகளை நம்பவில்லையென்றால், எந்த அரசும் செயல்பட முடியாது கீழ் மட்டத்திலுள்ளவர்கள் ஏதாவது தவறு செய்தால், அவர்களைக் கண்டு பிடித்து தண்டிக்க வேண்டுமே தவிர, கீழ் மட்டத்திற்கே போகக் கூடாது என்று எண்ணுவது நியாயமாகாது. தவறு செய்கின்றவர்களைச் சுட்டிக் காண்பித்தால், நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று உறுதி கூறுகின்றேன்.

[1972 டிசம்பர் 14]

THIRU A. R. DAMODARAN : I want a clarification, Sir. Under the composition formula, is there any provision to exempt an agriculturist from payment of tax, because only if we submit accounts, the exemption can be granted? The Hon. Minister says that under composition also, due provision can be made for cyclone, floods, etc. May I know whether such a provision exists in the Act?

மாண்புமிகு திரு. ப.உ. சண்முகம் : தலைவர்களே, பயிர் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது என்றாலும் சரி, அல்லது நீர் இல்லாத காரணத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது என்றாலும் சரி, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் சரி, பாதிக்கப்பட்ட விவசாயி விவசாய அதிகாரிகளுக்கு எழுதிப் போட்டு விட்டால், பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களுக்குள் அந்த அதிகாரி அந்தக் கிராமத்திற்குப் போய் பாதிக்கப்பட்ட நிலங்களை “அஸ்மாயிஷ்” செய்ய வேண்டும் என்று ஈரல்ஸ் போடுவதாக இருக்கிறோம். இப்படிச் செய்யும் “அஸ்மாயிஷில்” உண்மையிலேயே அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்று ஏற்பட்டால், அந்த அடிப்படையில் தான் வரி விதிக்கப்படும். அந்தச் சலுகை நிச்சயமாக அளிக்கப்படும்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு விவசாய வருமான வரி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1972) பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. சட்டமுன்வடிவு, பரிந்துரைகள் செய்வதற்காக, எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டது.

(பரிந்துரைகள் இல்லை.)

மாண்புமிகு திரு. ப.உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே,

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு விவசாய வருமான வரி (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 37/1972) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்” என முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு சட்ட மன்றத் தலைவர் : மன்றத்தின் முன் உள்ள கேள்வி :

“சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு விவசாய வருமான வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1972) திருப்பியனுப்பப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், மன்றத்தின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.